

Waarom is fluoxetine van Lilly anders dan de andere?

*Is healthcare even eerlijk als de zieken eerlijk ziek zijn?
Is Hippocrates de garantie dat artsen niet iatrogen en chemisch
nieuwe ziekten doen ontstaan?*

Al horen alle fluoxetines voor 100% alleen uit fluoxetine te bestaan, voor Eli Lilly geldt deze maatregel niet.

De Europese Gemeenschap stelt immers dat alleen de fluoxetine van Lilly veilig bij kinderen mag toegediend worden, terwijl de fluoxetine van generische bedrijven verboden is onder de 18 jaar.

Dat blijkt uit een discussie per email, die afgedrukt staat in mijn tweede boek.
De uitleg die Europa daarover geeft, gaat helemaal voorbij aan de chemische realiteit.

Chemisch is de vraag heel duidelijk: zijn die twee fluoxetines beiden fluoxetine?
Of wat maakt die van Lilly veilig voor kinderen en die van anderen onveilig?

Volgens Europa draait alles om papieren, waarmee het dossier schijnt gevuld te zijn.

Maar dit is naast de kwestie.
Volwassenen en kinderen slikken geen dossiers.

Na de discussie met CBG, in april 2009, kwam geen antwoord op deze verwarring.

Lilly en Europa kunnen of willen geen duidelijkheid geven over wat nu de fluoxetine van de bedenkers ervan zo speciaal heeft gemaakt.
Daarom dan deze hypothese, die aan de realiteit kan getoetst worden.

Wereldwijd zijn alle SSRI's verboden om gebruikt te worden bij kinderen.

Dat was zo tot in 2003.

In 2003 kwam Lilly met Strattera op de markt.
Een totaal nieuwe molecule, speciaal ontworpen om ADHD te behandelen en zo veilig dat de stof niet eens onder een opiumwetgeving hoefde te komen zoals de andere ADHD-medicatie.
Althans volgens de reclamemensen van het bedrijf.

Vanaf 2004 veroverde Strattera ook het Europese vasteland.

In september 2005 plaatste ik op mijn blog de mededeling waarbij de actieve metaboliet van Strattera precies dezelfde is als wat bij Prozac actief is, maar dan bij kinderen tot vier keer zo hoog te doseren.
Omdat een behandeling van ADHD steunt op het dwangmatig psychotisch maken met sterke doseringen psychotica.

Veiligheid troef dus, zou je denken.
Precies drie dagen later kwam vanuit Indianapolis het bericht met voor Strattera identiek dezelfde waarschuwing bij gebruik, als de (zelfmoord)waarschuwing die Lilly verplicht is om ook voor Prozac te verspreiden.

Niettemin bleef Strattera nog een totaal nieuwe molecule bij ADHD.
Tot in de VS meteen ook generieken opdoken.

Immers, atomoxetine werd in de jaren 1980 parallel aan fluoxetine ontwikkeld, maar werd nooit in de handel gebracht door de levertoxiciteit van de andere stof die vrijkomt, wanneer de phenylpropylamine, als een nieuw amfetaminepatroon van de dubbele molecule wordt gescheiden.

Niettegenstaande atomoxetine (toen als tomoxetine) reeds rond 1983 werd gemaakt (de eerste studies erover dateren uit 1985, dus patent verlopen) slaagde Lilly erin om rechters de generieken te doen verbieden.

Terwijl de zelfuitgeroepen kenners van het geneesmiddel in het CBG (College ter Beoordeling van Geneesmiddelen) zich hebben laten wijsmaken en nog steeds voor waar verklaren, dat de metaboliet van fluoxetine, norfluoxetine is en die van atomoxetine, noratomoxetine, en dus totaal verschillende stoffen zijn, claimt Lilly, op basis van toch dezelfde identieke actieve phenylpropylamines, dat fluoxetine veilig zou zijn voor kinderen omdat immers ook dezelfde phenylpropylamine in Strattera veilig genoeg wordt geacht als psychoticum bij kinderen, zelfs in doseringen tot vier keer zo hoog gedoseerd.

DDD van Prozac is 20mg/70kg lichaamsgewicht.

DDD van Strattera is 80mg/70kg lichaamsgewicht

Tot zover de reden waarom Europa (EMA) op basis van simpele scheikunde Prozac van Lilly veilig heeft verklaard bij kinderen.

Maar waarom chemisch dezelfde fluoxetine, van generieken, verboden blijft onder de 18 jaar, zou aan sommige dossiers liggen.

Is dit een eufemisme om te verdoezelen, dat het hier om grootschalige corruptie gaat?

Iets waar dat bedrijf schijnbaar niet zo vies van is.

Te oordelen aan formidabele truc die werd toegepast wanneer het nieuwe amfetaminepatroon van Prozac is tot stand gekomen, meer dan twintig jaar geleden.

Dit nieuwe patroon kwam in de handel, vermomd als een dubbele molecule, met een instabiele zuurstofbrug, waardoor op het eerste zicht elke verwantschap met het oude amfetaminepatroon niet te zeer moest opvallen.

Gevolg: geen opiumwetgeving voor de nieuwe doping en het verzonnen verhaaltje van een serotonine reuptake zorgde ervoor, dat steeds meer vermeende zieken aan de even vermeende tekorten konden lijden om 'veilig' op de nieuwe toxicomanie te worden gezet.

Zo veilig dat iedereen eraan verslaafd raakte, maar dat weet niemand, omdat de zieke bij stopzetting, zou hervallen in de vermeende aandoening, als de deugddoende behandeling zou gestaakt worden.

Kassa natuurlijk.

En al meer dan twintig jaar denkt de ganse wereld dat SSRI's geen amfetamines zijn.

Correctie: alleen sommige sporters weten dat wel, vinden het handig en drogeren zich voortaan veilig, in die zin dat de artsen, die het nieuwe amfetaminepatroon op de verboden WADA-lijsten zouden moeten plaatsen, dit niet doen omwille van de brainwashing door healthcare.

Slim gewaande artsen, getooid met de ezelsmuts en helemaal achteraan in de (doping)klas.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 3 augustus 2010